

Alvoco das Várzeas, 30 januari 2010

Dag allemaal!

Allereerst willen we jullie hartelijk bedanken voor de reacties op ons artikel over het verdrongen meisje. Het was inderdaad een aangrijpend verhaal. En om jullie vraag te beantwoorden: nee, we weten niet waarom de pastoor het liet afweten tijdens de herdenkingsceremonie. Was het desinteresse, dedain voor gewone mensen of vreemdelingenhaat? Sommige dorpelingen zeggen dat het sowieso een onaardige ouwe man is, dus misschien was het gewoon iets persoonlijks.

Operatie

Wél professioneel en erg aardig zijn de chirurgen die Hans vorige week opnieuw, voor de vierde keer (sic!), aan zijn schouder hebben geopereerd. Hij is inmiddels weer thuis met zijn arm in een mitella en wat mank lopend, omdat ze ook een stukje bot uit zijn bekken nodig hadden. Tijdens de vorige operatie in oktober implanteerden ze een – zo bleek pas na enkele weken – te korte rvs-prothese in zijn bovenarm.

Deze vormde nu alsnog de referentie voor de prothese die nu hopelijk voor eens en altijd de schouderkop kan vervangen. Na bijna drie jaar pijn en onrust vinden we het dan wel welletjes. De orthopedisten ook. Zij boden aan deze operatie gratis uit te voeren. Erg vriendelijk, vooral voor de verzekering, maar het gaat natuurlijk om het gebaar en daar zijn we ze zeer dankbaar voor. Hans is inmiddels kind aan huis in de kliniek en hij wordt met alle regards behandeld omdat hij geïnteres-

seerd en gemotiveerd is.

De artsen geven hem graag uitleg en dragen artikelen en boeken aan om de precieze gang van zaken te verduidelijken. Na Hans' ontslag kregen we hun mobiele nummers mee naar huis, voor het geval dat. Wij, op onze beurt, brachten eind vorig jaar tulpenbollen uit Nederland mee voor het hele team en ook dat viel in goede aarde, hoewel ze schroomvallig vroegen hoe ze die nu toch in bloei moesten krijgen.

Kerst

Onze kerstdagen verliepen uiterst rustig, op eerste kerstdag na. Als lekkerbekjes zijn we altijd op zoek naar geschikte uitspanningen om eens uitgebreid te eten. Helaas zijn die in de Beiras zeer dun gezaaid. Een paar bevriende stellen liepen tegen hetzelfde euvel aan en na enig heen en weer bellen stelden we een diner-aan-huis voor. Óns huis welteverstaan. Hans wreef zich in zijn handen want als het even meezat, kon hij in 'de grote stad', Coimbra, vast wel wat appetijtelijke ingrediënten scoren. En zo geschiedde.

We zaten met z'n tien aan onze grote tafel met oma's servies, aten verrukkelijke gerechten, zoals gesmoorde wijngaardslak in kruidenboter, kreeft in roomsaus en hertenhaas met veenbessencompote, en dronken uitstekende wijnen zoals de Dão-wijn van Casa de Santar die uit deze streek komt.

De Portugezen die met oud en nieuw in onze appartementen verbleven, zouden het maar wát vreemd gevonden hebben. Traditiegetrouw staat hier tegen die tijd bacalhau met gekookte kool en veel olijfolie op het menu. Als nagerecht eet men bolo rei, een droge cake met rozijnen, noten en gekonfijte vruchtjes. We kunnen elkaar dan inmiddels wel beter verstaan, maar het blijft een wereld van verschil.

Werken, werken, werken
Ondertussen werken we aan het *upgraden* van onze toeristische vergunning. We willen groeien van 'hospedaria' (pension)

naar 'casa do campo' (landhuis). Dat is niet alleen in publicitair opzicht handig, maar het is ook noodzakelijk om in aanmerking te komen voor diverse subsidies. We voldoen bijna aan alle eisen, maar moeten nu ook ons drinkwater uit de eigen bron laten testen, de brandvoorzieningen actualiseren en verduisteringsgordijnen in de appartementen ophangen. Het is allemaal goed te overzien en nuttig bovendien dus als alle puntjes op de i staan, en de inspecteurs honoreren dat, maken we een grote stap voorwaarts.

Bij toeval hoorden we ook dat onze dorpsraad besloten heeft om volgende maand te beginnen met het bestraten van het – openbare - toegangsweggetje. Dat komt mooi uit. Of dan tegelijkertijd de elektriciteitsleidingen voor straatverlichting worden aangelegd en een goede afwatering wordt geconstrueerd, blijft afwachten. "We plaveien eerst de weg, en daarna gaan we die verbeteren", aldus een vooruitziend dorpsraadlid.

Maar ach, overal is wel eens wat. Gisteren kregen we een mailtje uit Nederland dat onze sauna klaar staat voor transport. Dat is wel heel voorbarig, want we bevinden ons nog maar in het offertestadium.

En dan nog dit: sinds ons vertrek naar Portugal verhuren we ons Haagse huis. De huidige huurders verhuizen dit voorjaar naar elders, dus wie iemand weet, meldt het ons.

Hartelijke groet van Josephine en Hans